

ΧΙΠΙΝΙΑΣ Λαζαρίδης
Λαζαρίδης
Θραικία Αθ.
τ. ΙΕ! 1941

Ο ΜΟΣΧΟΠΛΑΣΜΕΝΟΣ.

Ωρυχεία.

Μιά φορά κ'ένα καιρό ήταν ένας βασιλέας κ'είχε μιά κόρη, σάν μεγάλωσε τήν εἶπε, κόρη μ'; εἶναι πιά καιρός νά σέ παντρέψω.

-Μένα δέ μ' ἀρέσουε αὐτοῖς οἱ δυντροι, θέμα κάμω ένα δικό μ' καὶ θέμα τὸν πάρωφ μόνε μιά χάρη θέλω, νά με φέρης ἀπ' θλα τὰ μυρωδικά πούντα στήν πόλη. Ο βασιλέας τάφερε. ~~¶~~ βασιλοπούλα τά ψιλοκοπάνσε, τά ψιλοκοσκίνσε, τ' ἀνακάτωσε με σύμχαρη, τά σύμωσε με ροδόστορο κι ἀνθόνερο κ' ἔπλασε ένα ζευρόφο παλληκάρι τὸν μοσχοπλασμένο καὶ φώναξε τὸν πατέρα της νά τὸν δγῆ.

-Κόρη μ', αύτοις θέμα πάρεις δυντρα, αύτοις τὸ δύνυχο τὸ πρᾶμα;

-Θέμα τὸ δωντανέψω, μόνε θέλω δύκρα μιά χάρη νά με κάνης, σαράντα μέρες καὶ σαράντα νύχτες νά μή μέ αντίμενός μενένας.

'Η βασιλοπούλα κλείσθηκε στὴ κουβέρτα δης καὶ γονατισθή μπρός στὸ μοσχοπλασμένο ἔκαμνε ~~καὶ~~ προσευχή μηδενί μέρες καὶ σαράντα νύχτες δέν εἰλεισε μάτι, οὕτε ~~έφαγε~~ οὕτε ἤπιε καὶ τὰ γόνατά της ἔκαναν πληγές ἀπ' τῆς μετάνοιας. Στίς τριάντα ἐννιά δ' μοσχοπλασμένος σάλεψε καὶ δύγγελος κυρίου τήν ξόδους τρία καρυδάκια καὶ τήν εἶπε, οὐ χάσει τὸν μοσχοπλασμένο νά τὰ σπάσῃ καὶ θέμα τὸν ψρεῦ.

Τήν άλλη μέρα δ' μοσχοπλασμένος περπάτεσε κ' ή βασιλοπούλα ἀπ' τήν χαρά της δέν ἤσερε τέ νά κάνη, ἔτρεξε στὸν πατέρα της καὶ τὸν φώναξε νά τὸν δγῆ. 'Ο βασιλέας χάρηκε, φίλησε τήν κόρη τ' καὶ τὸν μοσχοπλασμένο, τὸν ζεβαλαν βασιλικά ρούχα, τούς στεφάνωσε καὶ ζουσαν καλά.

Άτοδ' τά πέρατα τοῦ κόσμου ἔτρεχαν νά δροῦντε τὸ μοσχοπλασμένο βασιλόπουλο καὶ νά φέρνουνε δῶρα ἀπ' θτεί καλλίτερο εἶχαν στὸν τόπο τούς. Μιά βασιλοπούλα ἀπό μακρυνό βασιλειο ἔτοιμασε σπάνια δῶρα ναύλωσε ένα μεγάλο καράβι, σαράντα κοράτσια τὰ ἔντυσε ναύτες, αύτην ντύθηκε καπετάνιος καὶ τρέβησε για τήν χώρα τοῦ μοσχοπλασμένου. Τό καράβι δραξε κατ' ἀπ'

τά παράθυρα τοῦ παλατίου κι' ὁ καπετάνιος μέ τά δῶρα πῆγε στὸ παλάτι.
Ἐκεῖ τὸν καλοδέχτηκαν, τὸν φέλεψαν καὶ κεῖνον καὶ τοὺς ναύτες του. Ὁ
καπετάνιος πρὶν φύγει προσκάλεσε τὸν Μοσχοπλασμένο νά τὸν κάνῃ τρα-
πέζι καὶ νά δηῇ τὸ καράβι, ἢ βασιλοπούλα δὲν ἔστρεγε, ὁ καπετάνιος
ἐπέμενε, ὁ Μοσχοπλασμένος ἤθελε κ' ἔτσι τὸν πῆρε μέσα στὸ καράβι.

Μόλις μπήκανε, οἱ ναύτες πρέβησανε τὴν ἄγκυρα, ἔλυσανε τὰ παννιά
καὶ τὸ καράβι ἀνοιχθῆκε στὸ πέλαγος.

Ἐφθασαν στὸ βασίλειο, ~~XXX~~ ἢ βασιλοπούλα τὸν πῆγε στὸ παλάτι της κ'
ἡταν δλδχαρη, μᾶς δ Μοσχοπλασμένος δέν ἀνοιξε τὸ στόμα τ' νᾶ πῆ λόγο,
τ' ἀχεῖλ' τ' δέ γέλασε. ~~XXX~~ γυναῖκα τ' ἡ βασιλοπούλα ἡταν ἀπαρηγόρητη,
ὅλο ἔκλαιγε κ' ἔλεγε:

Ἄχ, Μοσχοπλασμένε ροῦ, Μοσχοζυμωμένε ροῦ,
~~XXX~~ σαρόντα μέρες καὶ σαρόντα νῦχτες
πιδούηται τὰ δόδια μ' νᾶ κάμω
μετάνυσται μάτι προσευχέσ, ζῆν νᾶ σέ δόσω
καὶ τώρα να μέ χάσω;

Παρακάλεσε τὸν πατέρα τῆς νά τὴν φέρ' ἀπ' τὴν πόλη τρία σιδερένια
τσερβούλια⁽¹⁾ καὶ τὰ σιδερένια ραβδιά γιαδ νά πάγ' νᾶ τὸν βρῆ, ντύ-
θησε σά γρηδ καὶ ~~Σεκένσε~~. Σαρόντα μέρες καὶ σαρόντα νῦχτες πορπατοῦσε
κ' ἐφθασε στὸ παλάτι πού εἶχαν κλέψει τὸ Μοσχοπλασμένο καὶ παρακά-
λεσε νᾶ τὴν ἀφίσε νᾶ καθίσ' δυσ τρεῖς μέρες πού ἡταν ξένη κ' ἔρημη.
Τὸ εἶπαν τὴν βασιλοπούλα καὶ τὴν ἔδοσανε μιᾶς κάμπα στὸ περιβόλι. Ἡ
γρηδ τὸ πρῶτο βράδου ἔσπασε τὸ ένα καρυδίκι καὶ βγῆκε μιᾶς ὥρατα φορε-
σιά, φ' οὐρανός μέ τ' ἀστρα, καὶ τὴν κρέμασε στὸ καρφό. Τὸ πρωΐ θταν τὴν
εἶδανε οἱ δούλες πῆγαν καὶ εἶπαν τῇ βασιλοπούλᾳ, νά δγῆς μιᾶς φορεσιάς
πού ἔχ' ἡ γρηδ, τὸν οὐρανό μέ τ' ἀστρα, ἔλαμψε δὲν δύσμος ὅλος, δν τῇ φορέ-
σης θδ σέ ἀγαπήσ' δ Μοσχοπλασμένος.

Ἡ βασιλοπούλα εἶπε νᾶ τῇ δύσνε βσα γρύστα καὶ φλουριά θέλει καὶ νᾶ

τήν πάρνε. Ή γρηδέ εἶπε.

Μηδέ γροσια θέλω, μηδέ φλουριδέ

μδν' θέλω τὸν ὀφέντη, νῦ πλαγιόδω μιδέ βραδυδέ.

Η βασιλοπούλα σκέπτουντανε, ή ντάντα της τῇ λέγει, δόσ' τὸν κοιμισμένο, τέ, θά τὸν κάρη, ή γρηδέ. Τὸν ἔδοσαν νῦ πιῇ ὑπνωτικό καὶ θταν ὀποκοιμίθκε τὸ βράδυ τὸν πῆγαν στῇ γρηδέ. Η γρηδέ ἔβγαλε τὰ ροῦχα τῆς

~~γρηδές~~ γρηδές, ἔβαλε τὰ ^{βασιλοπούλα} κάθσει κονιά κ' "κ' ἔκλαιγε κ' ἔλεγε:

Ἄχ, Μοσχοπλασμένε μου, Μοσχοζυμωμένε μου,

Χαράντα μέρες καὶ σαράντα νύχτες

πιάσθηκαν τὰ πόδια μ' νῦ κάρνω

μετάνοιες καὶ προσευχές, ζωῇ νῦ σὲ δόσω

καὶ τώρα νῦ σὲ χάσω;

Ο μοσχοπλασμένος άλο κοιμούντανε, θεατές έπιμέρωσε, ή βασιλοπούλα ἔγινε πάλι γρηδέ κ' οἱ δούλες τὸν πήρονται καὶ τὸν πῆγαν στὸ παλάτι, ή βασιλοπούλα ἔβαλε τῇ φορεσιδέ ^{δούλωρο μὲν γ' ἀλαρά}

~~γρηδές~~.

Η γρηδέ σπάνει τὸ δεύτερο καρυδάκι καὶ βγαίνει μιδέ φορεσιά, ή θέλασσα μέ τὰ ψάρια καὶ τίνη κρέμασε στὸ καρφό. Οἱ δούλες τήν εἴδανε, πᾶνε καὶ λένε τῇ βασιλοπούλᾳ, νῦ δγῆς μιδέ φορεσιά ποὺ ἔχ' ή γρηδέ, τῇ θέλασσα μέ τὰ ψάρια, ^{Διγ} τῇ φορέσης θδ' σ' ἄγαπησ' δέ μοσχοπλασμένος.

Ρωτάτε τὴν πόσα φλουριδέ καὶ γροσια θέλει καὶ πάρτε τῇ φορεσιά.

Η γρηδέ εἶπε: Μηδέ γροσια θέλω, μηδέ φλουριδέ,

μδν' θέλω τὸν ὀφέντη νῦ πλαγιόδω μιδέ βραδυδέ.

Η βασιλοπούλα σάν τ' ἀκουσε δέν ήξερε τέ νῦ κάνη, νῦ τὸν δόσ; νῦ μῆ τὸν δόσ', ή ντάντα της τήν εἶπε, δέν εἶδες ποὺ τ' ἀχετέλι τ' οὐδὲ νῦ γέλασε θταν σ' εἶδε μέ τῇ φορεσιά τὸν οὐρανό μέ τ' ἀστρα, ή διλη εἶναι πισ καλή, δόσ' τὸν κοιμισμένο καὶ τέ ἔχει νῦ φορηθῆς ὑπ' τῇ γρηδέ.

Τὸν πότσαν πάλε ὑπνωτικό, τὸν πῆγαν οἱ δούλες καὶ πήρανε τῇ φορεσιά,

τῇ θέλασσα μὲ τὰ ψάρια.

Ἡ γυναικά τ' ἡ βασιλοπούλα ἔβαλε πάλε τῷ βασιλικῷ ρούχῳ, καθόσε
κοντά τ' εἰκλαιγε κ' ἐλεγε:

Ἄχ, Μοσχοπλασμένε μου Μοσχοζυμωμένε μου,

ΧΧΧ σαράντα μέρες καὶ σαράντα νύχτες

πιάσθηκαν τέ πόδια μ' νῦ κάμνω μ—

μετάνοιες καὶ προσευχές, ζωή νά σέ δοσω

καὶ τώρα νά σέ χάσω;

Ο Μοσχοπλασμένος κοιμούντανε, τό πρωΐ θταν ἐπέρωσε, ἡ βασιλοπούλα ἦγε
γάινα 9^η ἔβαλε πάλι τῆς γρηῆς τὰ ρούχα, κ' οἱ δοῦλες ἤλθανε καὶ τὸν πήρανε.

Ἡ βασιλοπούλα ἔβαλε τῇ φορεσιᾷ τῇ θέλασσα μὲ τὰ ψάρια καὶ ὁ Μοσχοπλα-
σμένος ἦταν χαρούμενος, μέντοι στῇ ζάλη τ' κατέλαβε πῶς ἡ γυναική τ'
ἦτανε κεῖτο κοντά κι' ὅτι τοι δίνει ὄπνωτικό, ἔβαλε ἐνα σφουγκάρι μέσα
στό στήθος τού καὶ τοι κρατεῖ πόδι τὸν ἔδινανε τό έπριχνε μέσα στό
σφουγκάρι.

Ἡ γρηδί ἔσπασε τό τρέπω καρυδάκι καὶ βγήκε μιᾶς χρυσῆς ἀνέμη πού γύ-
ριζε κ' ἐπεφτανε μαργαριτάρια καὶ μιᾶς χρυσῆς κλῶσσα μὲ πουλιά πού
ἔτρωγανε τὰ μαργαριτάρια.

Πήγαν οἱ δοῦλες καὶ τό εἶπαν τῇ βασιλοπούλᾳ, ἡ ντάντα λέγ, ἄχ, βασι-
λοπούλα μ—, διν κανής δῶρο στό Μοσχοπλασμένο τῇ χρυσῇ ἀνέμῃ πού γυ-
ρίζει καὶ πέφτουνε τὰ μαργαριτάρια καὶ τῇ χρυσῇ τήν κλῶσσα μὲ τὰ
πουλιά πού τρῶνε τὰ μαργαριτάρια, θάσ σ' ἀγαπήσ' ὁ Μοσχοπλασμένος.

Οἱ δοῦλες τῇ ρωτοῦνε πόδα φλουριά καὶ γρέσια θέλει γιά νά δοσ' τήν
ἀνέμη καὶ τήν κλῶσσα στή βασιλοπούλα, καὶ κείνη λέγει.

Μηδέ γρέσια θέλω, μηδέ φλουριά,

μόν' θέλω τόν ἀφέντη νά πλαγιάσω μιάβραδυ.

Ο Μοσχοπλασμένος ἴκαμνε πού πήγει τό κρασί καὶ τόπριχνε μέσα στό

10

σφουγκάρι καὶ μετὰ τὸ φαγῆ ἔκαμνε τὸν κοιμισμένον, οἱ δοῦλες τὸν πή-
γανε στῇ γρηδ καὶ πῆραν τὴν χρυσῆ ἀνέμη, πού γύριζε κ' ἐπεφτανε τὸ
μαργαριτάρια καὶ τὴν χρυσῆ τὴν κλῶσσα μὲ τὸ πουλιά πού ἐτρωγανε τὰ
μαργαριτάρια.

‘Η γρηδ ἐβγαλε τὸ γρητότικα ροῦχα, ἐβαλε τὸ βασιλικό, δὲ Μοσχοπλα-
σμένος γνώρσε τὴν γυναικά τ' τὴν βασιλοπούλα κι' ἀπὸ χαρά ἔκλαιγαν
κ' οἱ δυσκαθέντες ἐλεγε τὸ βάσανα πού τρέβηξε ἀπ' τὸν κατρό πού
χωρίσθηκανε καὶ σκέψθηκανε πᾶς νῦν φύγε. Οἱ Μοσχοπλασμένος θάττονε
τὸν κοιμισμένον, οἱ δοῦλες θάττονε πέρναν στὸ παλάτι, κ' ἡ γυναικά τ'
θάττονε καράβι κι' θλι βταν ήταν Ἐλοιμά, θάττο πήγανε στὸ καράβι
δὲ Μοσχοπλασμένος καὶ θάττο ἐφευγανε γιαν τὸν πατρίδα τους. Ξημέρωσε δὲ
θεός τῇ μέρᾳ, δὲ Μοσχοπλασμένος ἐκατέ τὸν κοιμισμένον, ή βασιλοπούλα
ἔγινε γρηδ κ' οἱ δοῦλες τοῦ παλατίου ἤλθανε καὶ τὸν πήρανε.

Η βασιλοπούλα ἐκατέ δῶρο στὸ Μοσχοπλασμένο τὴν ἀνέμη πού γύριζε
καὶ ἐπεφτανε τὸ μαργαριτάριο καὶ τὴν χρυσῆ τὴν κλῶσσα μὲ τὸ πουλιά
πού ἐτρωγανε τὸ μαργαριτάρια, τὸ στόμα τ' ἀνοιξε καὶ τ' ἀχεῖλι τ' γε-
λούσε.

Μιά μέρα λέγετε στῇ βασιλοπούλα πᾶς θέλει νῦν τὴν κάμη γυναικά?
καὶ ξὺν νῦν πατέψει θλει τῆς γυναικες τοῦ παλατίου καὶ νῦν πᾶνε στὸ
λουτρό νῦν διασκεδάσνε. Η βασιλοπούλα ήτανε δλοχαρη, στὸ παλάτι γί-
νουντανε μεγάλες ἑτοιμασσες. Κάτια, Φαγιά, γλυκισμάτα, λεμονάδες καὶ
σερμπέτια ἐστειλανε στὸ λουτρό, μ' δλοχρυσο ἀμάξι πήγ' ή βασιλοπούλα
καὶ πίσθλει οἱ γυναικες τοῦ παλατίου κ' οἵ καλεσμένες.

‘Αφοῦ ἐφυγαν, δὲ Μοσχοπλασμένος βάζει μέσα στὸ καρυδότσεφλα τῆς
φορεσιές, τὸν οὐρανό μὲ τ' ἀστραπή ηθλασσα μὲ τὸ ψέριαστὴν χρυ-
σῆ ἀνέμη μὲ τὴν χρυσῆ τὴν κλῶσσα καὶ πάγει στὸ καράβι πού τὸν περ-
μενε ή γυναικά τ' ή βασιλοπούλα. Άνοιγει τὸ παννιά τὸ καράβι καὶ
φεύγει.

‘Αφοῦ λοισθηκανε, γύρισανε μπροστά οἱ δοῦλες γιαν νῦν ἑτοιμάσνε

Fορίν ρα γιν'
ηχαρά

πού ἔτρχονταν ή βασιλοπούλα μ' ὅλη τῇ συνυδεῖσα, βλέπνε πώς λείπνε
οἱ φορεσιές κ' ἡ ἀνέμη ή χρυσῆ μὲ τήν ολῶσσα, πᾶνεστήν οἵμαρα τοῦ
Μοσχοπλασμένου κι' ὁ Μοσχοπλασμένος λείπει, τρέχνε σ' ὅλες τῆς οἵμα-
ρες, σκαλίζει δῶ, σκαλίζει κεῖ, πουθενά δέν εἶναι, πᾶνε καὶ τὸ λένε
τῇ βασιλοπούλᾳ. Ἡ βασιλοπούλα οἰαῖται καὶ χτυπιέται. Τότε κατάλαβε
πώς ἡ γρηγόριαν ἡ βασιλοπούλα ἡ γυναῖκα τοῦ Μοσχοπλασμένου κ' ἔλθε
καὶ τὸν πῆρε.

Τότε καράβι ὅστερα ἀπό μέρες ἐφθασε στήν πατρίδα τούς, διὰ
~~ναρκας~~ διὰ βασιλέας κατέβηνε κάτω στὸ ἀκρογύριόλι μὲ βλους τοὺς
ὑπηκόους του γένους τούς ὑποδεχθοῦνε, ἔγινανε χαρές μεγάλες καὶ πανα-
γύρια σ' ὅλο τό βασίλειο.

*Ημουνα καὶ γάρ ἐκεῖ καὶ μέσοσαν ἔνα τάσι φλουριδ, στὸ δρόμῳ
περιχρόμουνα πέρνοντα ἀπὸ τοῦ σέρα, οἱ βατρακοὶ φάναζαν βράκι, βράκι καὶ
γάρ θέρρευα πώς φάναζαν μέρδι, μέρδι καὶ τ' ἄφανα κ' ἔψυχα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ